

עת"א 31823/11/13 - מוחמד היבי נגד משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 13-11-31823 היבי(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקה האסירים

בפני כב' השופט יונתן אברהם
העוטר
מוחמד היבי
ע"י ב"כ עו"ד תמי אולמן
נ ג ד
1. משטרת ישראל
2. שירות בתי הסוהר
המשיבים

החלטה

העוטר שפט ל- 4 שנות מאסר ועוד חודשים וזאת מיום 12/02/22, בשל עבירות הריגה, החזקת נשק שלא כדין ושימוש מהלכי משפט.

עתירה זו הגיע כנגד החלטה שלא לאשר לו חופשה לחודש 2013/10 וכן כנגד החלטה שלא להעבירו לכלא חרמון לקבלת טיפול רפואי.

כמו כן טען כנגד מודיעינים שעלו יסודם נתקבלו החלטות הנ"ל.

אני מוצא לציין כי העוטר יצא למספר חופשות, האחרונה ביום 13/09/15 וחופשתו נעצרו בשל חומר מודיעיני שליל שנותקבל לגבי סמוך לאחר חופשתו הנ"ל וכן לאחר שנלקחה ממנו בדיקת שחזור מן החופשה והתוצאות הראשונות הראו נוכחות סמןני סם.

בדיקות שחזור נוספת נלקחה מן העוטר ביום 12/13/05 וגם היא נמצאה חיובית.

לטענת העוטר, הבדיקה הראשונה שנלקחה ממנו נשלחה למעבדה ובסיום של דבר נמצא כי לא היו בה בדגימה שנלקחה, סמןני סם.

על כן לא הייתה הצדקה לביטול החופשה לחודש 2013/10 ובכלל עצירת חופשתו.

לטענת העוטר, באמצעות[at] כוחו, אמינות המידע המודיעיני נפגמה על ידי תוצאת הבדיקה המעבדתית ועל כן יש לבטל את ההחלטה בדבר עצירת החופש.

עמוד 1

כמו כן, בתשובה לכתב תשובה משלים, בו הודיעו המשיבים כי נר��ולוגית בית הסוהר אכן הודיעה לעוטר כי גם הבדיקה השנייה נלקחה לאימות מעבדתי, אך טרם נתקבלו תוצאות, טענה ב"כ העוטר כי יש לחיב את המדינה לבצע את הבדיקה.

מנגד טוענים המשיבים כי די היה במידע המודיעני שנתקבל, כשלעצמם, לצורך עצרת החופשות עד לבירור העניין. נטען כי אין חובה לשלוח את הבדיקה לאימות מעבדתי.

המשיבים אישרו כי תוצאות הבדיקה המעבדתית של דגימת השתן מחודש ספטמבר 2013, אכן הראו כי לא נמצא בסופו של דבר סממנים לשימוש باسم מסוכן.

אשר לעניין העברתו לכלא חרמון לטיפול רפואי, נטען כי הוא לא פנה כלל בבקשת העברה שכן מאז הגיע לכלא צלמון ועל כן זו לא נדונה כלל.

אני מוצא לצין כי בדion שהתנהל בפנוי, זנוח העוטר את בקשתו לשילוב בשיקום ולא נטען בעניין זה דבר וחצי דבר, יתרון כי נוכח הטענה של המשיבים שלא הוגשה כלל בקשה לגורם המינהלי.

אשר על כן, אני דוחה את טענות העוטר לעניין שילובו בשיקום, שכן, עליו לפנות תחילה לגורם המינהלי טרם יפנה לבית המשפט בעתרה.

מכאן לעניין החופשות.

סבירוני כי שב"ס, עם קבלת החומר המודיעני (מדובר בשתי ידיעות שמהימנותן טובה ואשר נתקבלו סמוך לאחר חזרת העוטר מהחופשתו), פעל במסגרת סמכיותו ובאופן סביר ומתבקש, נוכח החומר המודיעני. הדברים נכוןים וודאי גם נוכח הבדיקה המדגמית הראשונית שנעשתה לעוטר כאמור לעיל עם חזרתו מהחופה.

אשר על כן, עצרת החופה עד לבירור העניין בדיון יסודה.

יחד עם זאת, ומקום שבו שב"ס עצמו מצא להפנות את העניין לבדיקות מעבדתיות, גם לגבי הבדיקה של חודש ספטמבר וגם לגבי בדיקת חודש דצמבר, אין שב"ס יכול להתעלם מן התוצאות הסופיות, זאת לגבי החלטות עתידות לעניין חופשה.

הואיל שבינתיים נתקבלה תוצאה מעבדתית של בדיקת חודש ספטמבר אשר לימדה כי אין מדובר בשימוש باسم אסור. וודאי שבדיקה זו יש בה, במידע, כדי לשלול את המידע המודיעני, ככה שלא ישמש לצורך החלטות עתידות.

אשר לבדיקה השtan מחודש דצמבר, לגביה טרם נתקבלה תוצאה מעבדתית, על שב"ס לפעול לקבלת התוצאה.

כל שהتوزאה תהיה שלילית, היינו תגלה כי לא נעשה שימוש בסם מסוכן, הרי שיש להסביר על כן את חופשות העותר לעתיד.

כל שהتوزאה תהיה חיובית, רשיי שב"ס להפעיל סמכויותיו לשילילת חופשות או סנקציות אחרות, הכל לפי הסמכתו בפקודת בתי הסוהר, תקנותיה ופקודות הנציבות.

המציאות תמציא העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, א' שבט תשע"ד, 20 ינואר 2014, בהעדך
הצדדים.